

彩绘伴随小学生
成长的故事大王

勇敢的孩子

YONGGAN DE HAIZI

陈晓桃◎主编

时代出版传媒股份有限公司
安徽美术出版社
全国百佳图书出版单位

彩绘伴随 小学生成长 的故事大王 的孩子勇敢

主编：陈晓桃

陈晓桃
11-27

时代出版传媒股份有限公司
安徽美术出版社
全国百佳图书出版单位

图书在版编目(CIP)数据

勇敢的孩子 / 陈晓桃主编. — 合肥: 安徽美术出版社, 2012.3

(彩绘伴随小学生成长的故事大王: 彩色注音版)

ISBN 978-7-5398-3296-8

I. ①勇… II. ①陈… III. ①汉语拼音—少儿读物
IV. ①H125.4

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2012)第 042444 号

勇敢的孩子

彩绘伴随小学生成长的故事大王
勇敢的孩子

出版人: 郑可

选题策划: 王晓光

责任编辑: 张婷婷

特约编辑: 周峰

封面设计: 三棵树设计工作组

版式设计: 李超

责任印制: 李建森 徐海燕

出版发行: 时代出版传媒股份有限公司

安徽美术出版社(<http://www.ahmscbs.com>)

社址: 合肥市政务文化新区翡翠路 1118 号出版传媒广场 14 层 邮编: 230071

销售热线: 0551-3533690 0551-3533172

印刷: 北京楠萍印刷有限公司

开本: 700mm × 1000mm 1/16

印张: 10

版次: 2012 年 3 月第 1 版第 1 次印刷

书号: 978-7-5398-3296-8

定价: 24.80 元

如发现印装质量问题, 请与销售热线联系调换。

版权所有 侵权必究

本社法律顾问: 安徽承义律师事务所 孙卫东律师

目录

勇敢的孩子	1✓
小青蛙打老狼	3✓
渔夫和妻子	4✓
两个神秘的小鞋匠	6✓
巫婆的面包屋	10✓
青蛙王子	12✓
爱丽丝梦游仙境	17✓
熊皮人	24✓
白雪公主	28✓
海的女儿	37✓
真新娘	43✓
拇指姑娘	50✓

会飞的木马	56 ✓
狐狸偷鱼	62 ✓
吹牛大王历险记	64 ✓
灰姑娘	66 ✓
卖火柴的小女孩	75 ✓
兔子的“新娘”	80 ✓
乌鸦	84 ✓
三个王子	91 ✓
阿拉丁与神灯	94 ✓
玻璃瓶里的妖精	99 ✓
农夫的好买卖	104 ✓
丑小鸭	109 ✓
小红帽	112 ✓
人面狮身的妖怪	116 ✓
看门人的儿子	121 ✓
阿宝	125 ✓
席方平	131 ✓
钱雨	136 ✓
小翠	138 ✓
画皮	144 ✓
聂小倩	150 ✓
桃花鱼	155 ✓

勇敢的孩子

cóng qián yǒu yí gè guó wáng tā zhěng tiān dōu tīng zhe dà chén men fèng chéng
从前，有一个国王，他整天都听着大臣们奉承
de huà yǔ xīn lǐ hěn fán zǎo yú shì guó wáng xiǎng le yí gè bàn fǎ
的话语，心里很烦躁。于是，国王想了一个办法。

yí tiān guó wáng bǎ quán guó de chén mǐn dōu zhào jí zài yì qǐ shuō zuó
一天，国王把全国的臣民都召集在一起，说：“昨
tiān wǒ tūn xià le yí tóu bǐ wǒ de shēn tǐ dà sān bèi de lǎo hǔ rán hòu
天我吞下了一头比我的身体大三倍的老虎。”然后，

tā cóng kǒu dai lǐ ná chū yí méi jīn guāng shǎn shǎn de jiǎng
他从口袋里拿出一枚金光闪闪的奖
zhāng duì chén mǐn men shuō nǐ men kàn zhè méi jiǎng
章，对臣民们说：“你们看，这枚奖

zhāng jiù shì wǒ cóng lǎo hǔ nà lǐ duó lái
章就是我从老虎那里夺来
de xiàn zài wǒ xiǎng bǎ tā jiǎng gěi wǒ
的。现在我想把它奖给我
de wáng guó lǐ zuì yǒng gǎn de rén nǐ
的王国里最勇敢的人，你
men dà jiā shuō shuō wǒ yīng gāi bǎ zhè
们大家说说，我应该把这
méi jiǎng zhāng gěi shéi ya
枚奖章给谁呀？”

zǎi xiàng xiǎng yě méi xiǎng jiù shuō
宰相想也没想就说：

bì xià zài wǒ men suǒ yǒu rén dāng zhōng chú le nín
“陛下，在我们所有人当中，除了您
yǐ wài méi yǒu dì èr gè rén néng dǎ bài lǎo hǔ bìng
以外，没有第二个人能打败老虎，并
bǎ tā tūn xià qu suǒ yǐ wǒ rèn wéi zhè méi jiǎng
把它吞下去。所以，我认为这枚奖
zhāng dāng rán yīng gāi shǔ yú bì xià nín na
章当然应该属于陛下您哪！”

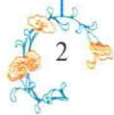

jiāng jūn jiàn zài xiāngqiāng zài zì jǐ qián miàn shuō le zhè huà yě jí máng
将军见宰相抢在自己前面说了这话，也急忙
shuō shì a bì xià wǒ yě rèn wéi zhǐ yǒu bì xià cái yǒu zī gé yǒng
说：“是啊，陛下，我也认为，只有陛下才有资格拥
yǒu zhè méi jiǎngzhāng qí tā de chén mǐn men suí shēng fù hè shuō shì a
有这枚奖章！”其他的臣民们随声附和说：“是啊，
zhè méi jiǎngzhāng yīng gāi jiǎng gěi bì xià bì xià dǎ sǐ le bǐ tā dà
这枚奖章应该奖给陛下！”“陛下打死了比他大
sān bèi de lǎo hǔ dāng rán shì quán guó zuì yǒng gǎn de rén la guó wáng yì
三倍的老虎，当然是全国最勇敢的人啦！”国王一
zhí miàn wú biǎo qíng de tīng zhe tā men de huà zuì hòu tā zhǐ zhe yí gè
直面无表情地听着他们的话。最后，他指着一个
yì zhí méi yǒu shuō huà dàn biǎo qíng yí huò de xiǎo hái wèn nǐ rèn wéi
一直没有说话但表情疑惑的小孩，问：“你认为
ne zhè ge xiǎo hái qiè shēng shēng de shuō bì xià wǒ bù míng bai nín
呢？”这个小孩怯生生地说：“陛下，我不明白，您
shì zěn yàng bǎ bǐ nín dà sān bèi de lǎo hǔ yì kǒu tūn jìn dù zi lǐ de ne
是怎样把比您大三倍的老虎一口吞进肚子里的呢？”

suǒ yǒu de chén mǐn dōu ān jìng le xià lái dōu yǐ wéi guó wáng huì fēi
所有的臣民都安静了下来，都以为国王会非
cháng shēng qì shéi zhī dào guó wáng tū rán hā hā hā de fā chū yí zhèn
常生气。谁知道，国王突然“哈哈”地发出一阵
xiào shēng suí jí yí bù yí bù de zǒu xiàng xiǎo hái chén mǐn men dōu zài xiǎng
笑声，随即一步一步地走向小孩。臣民们都在想：
wán le zhè ge xiǎo hái zhǔn méi mìng le shéi zhī guó
完了，这个小孩准没命了！谁知国
wáng zǒu dào xiǎo hái miàn qián què bǎ nà méi jiǎngzhāng guà
王走到小孩面前，却把那枚奖章挂
dào le xiǎo hái de bó zi shàng
到了小孩的脖子上。

cóng zhè yǐ hòu zài guó wáng de gǔ lì xià zài
从这以后，在国王的鼓励下，在
zhè ge guó jiā lǐ shuō zhēn huà de rén yuè lái yuè duō le
这个国家里说真话的人越来越多了。

小青蛙打老狼

shù lín lǐ lái le yì zhī lǎo láng lǎo láng yòu xiōng yòu è xiǎo dòng wù men
树林里来了一只老狼，老狼又凶又恶，小动物们
dōu xià de duǒ cáng qǐ lái xiǎo qīng wā jué dìng zhì zhì lǎo láng zhè tiān xiǎo
都吓得躲藏起来。小青蛙决定治治老狼。这天，小
qīng wā zài chí táng biān yòng shù zhuāng shè xià le yí gè mái fú rán hòu gù yì pǎ
青蛙在池塘边用树桩设下了一个埋伏，然后故意趴
zài cǎo dì shàng guā guā de jiào zhe lǎo láng tīng jiàn le máng pǎo le guò
在草地上“呱呱”地叫着。老狼听见了，忙跑了过
lái zī yá liě zuǐ de shuō xiǎo qīng wā wǒ yào bǎ nǐ chī diào
来，龇牙咧嘴地说：“小青蛙，我要把你吃掉。”

xiǎo qīng wā tīng le bú dàn bù hài pà hái cóng chí táng lǐ lāo chū shí tóu
小青蛙听了，不但不害怕，还从池塘里捞出石头
zá xiā le lǎo láng de yǎn jīng lǎo láng téng de zhí diào yǎn lèi gāng xiǎng wǎng qián
砸瞎了老狼的眼睛。老狼疼得直掉眼泪，刚想往前
pū què bèi xiǎo qīng wā suǒ shè de shù zhuāng zǎ duàn le wěi ba shuāi dǎo shí hái
扑，却被小青蛙所设的树桩砸断了尾巴，摔倒时还
bèi jīng jí cì shāng le yǎn jīng lǎo láng yòu qì yòu hèn zhè shí tā yòu tīng
被荆棘刺伤了眼睛。老狼又气又恨，这时，它又听

jiàn xiǎo qīng wā zài gāo xìng de
见小青蛙在高兴地
chàng gē jiù xiàng tā tīng dào
唱歌，就向它听到
de fāng wèi pū qù shéi zhī
的方位扑去，谁知
què pū tōng yì shēng shuāi dào
却“扑通”一声摔到
shuǐ lǐ zài yě méi chū lái
水里，再也没出来！

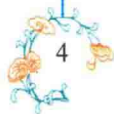

渔夫和妻子

lǎo yú fū hé tā de qī zi zhù zài dà hǎi biān yī zuò pò jiù de xiǎo
老渔夫和他的妻子住在大海边一座破旧的小
mù wū li lǎo yú fū chū hǎi dǎ yú de shí hou lǎo tài pó jiù zài jiā li
木屋里，老渔夫出海打鱼的时候，老太婆就在家
zhī bǔ yú wǎng rì zi guò de pín qióng ér chén mèn
织补渔网，日子过得贫穷而沉闷。

yǒu yì tiān lǎo yú fū bǔ dào le yì tiáo néng mǎn zú tā men xīn yuàn
有一天，老渔夫捕到了一条能满足他们心愿
de jīn yú lǎo yú fū huí jiā bǎ zhuō dào jīn yú yòu fàng le jīn yú de shì
的金鱼。老渔夫回家把捉到金鱼又放了金鱼的事
qing gào su le lǎo tài pó lǎo tài pó mǎn yuàn shuō yīng gāi bǎ jiā li de pò
情告诉了老太婆。老太婆埋怨说应该把家里的破
mù pén huàn yì huàn lǎo yú fū zhǐ hǎo huí dào hǎi biān duì jīn yú shuō chū
木盆换一换。老渔夫只好回到海边，对金鱼说出
le zì jǐ de qǐng qiú jīn yú yú kuài de dā yīng le: “回去吧，你
men de yuàn wǎng yǐ jīng shí xiàn le
们的愿望已经实现了。”

lǎo yú fū huí jiā yì kàn lǎo tài pó zhèng pēng
老渔夫回家一看，老太婆正捧
zhe yì gè zhǎn xīn de mù pén shēng qì: “我要一
zhuàng xīn fáng zi lǎo yú fū zhào bàn le kě lǎo
幢新房子。”老渔夫照办了。可老
tài pó hái shì bù mǎn zú tā zhàn zài piào liang de xiǎo
太婆还是不满意，她站在漂亮的小

wū wài duì lǎo tóu zi hǒu dào : “bèn dàn wǒ yào dāng
屋外对老头子吼道：“笨蛋，我要当
nǚ wáng wǒ yào zhù gōng diàn
女王，我要住宫殿！”

lǎo yú fū xià huài le , shuō : “xiàn zài bú shì
老渔夫吓坏了，说：“现在不是
hěn hǎo ma lǎo tài pó hěn bú kè qì de gěi le
很好吗？”老太婆很不客气地给了

tā yì bā zhāng lǎo yú fū dài zhe mǎn liǎn de wēi qu lái dào le hǎi biān
他一巴掌。老渔夫带着满脸的委屈来到了海边。

zhè cì jīn yú yī rán mǎn zú le lǎo yú fū de yāo qiú
这次，金鱼依然满足了老渔夫的要求。

lǎo yú fū huí dào jiā guǒ rán kàn jiàn yí zuò jīng měi jué lún de gōng diàn
老渔夫回到家，果然看见一座精美绝伦的宫殿，
lǎo tài pó dài zhe jīn huáng guān dà chén men quán bù guì dǎo zài tā de jiǎo xià
老太婆戴着金皇冠，大臣们全部跪倒在她的脚下。

lǎo yú fū shuō : “zhè xià nǐ gāi mǎn yì le ba
老渔夫说：“这下你该满意了吧！”

lǎo tài pó piē le piē zuǐ ba shuō : “jì rán wǒ yǒu zhè me dà de quán
老太婆撇了撇嘴巴，说：“既然我有这么大的权
shì jiù yīng gāi néng zhǐ huī tài yáng hé yuè liang ràng tā men shēng jiù shēng ràng tā
势，就应该能指挥太阳和月亮，让它们升就升，让它们
men luò jiù luò nǐ kuài qù gào su xiǎo jīn yú wǒ jiù yào zhè yàng
们落就落。你快去告诉小金鱼，我就要这样！”

lǎo yú fū miàn sè cāng bái lái dào hǎi biān hū hǎn xiǎo jīn yú xiǎo jīn
老渔夫面色苍白，来到海边呼喊小金鱼。小金
yú chū xiàn le shuō : “huí qu ba tā yǐ hòu bú huì zài bào yuàn le
鱼出现了，说：“回去吧，她以后不会再抱怨了。”

lǎo yú fū huí dào jiā kàn jiàn lǎo tài pó shǒu lǐ ná zhe pò wǎn zhèng
老渔夫回到家，看见老太婆手里拿着破碗，正
zài jiē pò fáng zi lòu xià de yǔ shuǐ cóng nà yǐ hòu tā men jiù yì zhí zhè
在接破房子漏下的雨水。从那以后，他们就一直这
me shēng huó zhe
么生活着。

两个神秘的小鞋匠

zài yí gè xiǎo zhènshang zhù zhe yí gè
在一个小镇上住着一个
xié jiāng tā wéi rén hān hòu lǎo shí shǒu
鞋匠。他为人憨厚老实，手
yì jīng zhàn kě tā de shēng yì yì zhí bù
艺精湛。可他的生意一直不
hǎo zuì hòu jìng lián mǎi pí zǐ de qián dōu
好，最后竟连买皮子的钱都
méi yǒu le rán ér xié jiāng bìng méi yǒu
没有了。然而，鞋匠并没有
yīn cǐ ér bào yuàn suī rán cāng kù lǐ zhǐ
因此而抱怨。虽然仓库里只
shèng zuì hòu yī zhāng pí zǐ le kě tā hái
剩最后一张皮子了，可他还

shì xiàng wǎng cháng yí yàng zǎo zǎo er de qǐ chuáng jiāng pí zǐ dǎ mó guāng liàng
是像往常一样，早早儿地起床，将皮子打磨光亮，
rèn zhēn de cái jiǎn hǎo zhǔn bèi tiān liàng zuò yì shuāng xīn xié
认真地裁剪好，准备天亮做一双新鞋。

tiān liàng le lìng rén yì xiǎng bù dào de shì qing fā shēng le xié jiāng
天亮了，令人意想不到的事情发生了。鞋匠
fā xiàn pí zǐ jìng zì gè er biàn chéng le yì shuāng xié zi tā ná qǐ lái yí
发现皮子竟自个儿变成了一双鞋子。他拿起来一

kàn shǒu yì yì diǎn er yě bù chà měi yì zhēn měi yì
看，手艺一点儿也不差，每一针、每一
xiàn dōu féng de fēi cháng jiē shí zhè jiū jīng shì shéi zuò de ne
线都缝得非常结实。这究竟是谁做的呢？

xié jiāng zhèng zài nà mén ne zhè shí zǒu jìn lái yì wèi
鞋匠正在纳闷呢，这时走进来一位
gù kè tā yì jiàn dào xié zi jiù ài bú shì shǒu zuì hòu
顾客，他一见到鞋子就爱不释手，最后

yòng shù bèi de jià qián mǎi zǒu
用数倍的价钱买走
le xié xié jiàng kāi xīn jí
了鞋。鞋匠开心极
le gǎn jǐn yòng zhè xiē qián mǎi
了，赶紧用这些钱买
huí lái sì zhāng pí zi jiāng tā
回来四张皮子，将它
men yī yī cái jiǎn hǎo
们一一裁剪好。

shéi zhī dì èr tiān sì zhāng pí zi yòu biàn chéng le sì shuāng xié zi suī
谁知第二天，四张皮子又变成了四双鞋子。虽
rán xié jiàng bù zhī dào shì shéi zuò de dàn tā sì hū fā xiàn le yí gè zhì fù
然鞋匠不知道是谁做的，但他似乎发现了一个致富
de mén dao cóng cǐ yǐ hòu xié jiàng zài yě bù yòng zuò xié le tā zhǐ xū
的门道。从此以后，鞋匠再也不用做鞋了，他只需
jiāng pí zi cái jiǎn hǎo fàng zài zhuō shàng dào dì èr tiān shōu xié biàn shì le
将皮子裁剪好放在桌上，到第二天收鞋便是了。

jiù zhè yàng rì fù yī rì nián fù yī nián xié jiàng hěn kuài jiù chéng le
就这样，日复一日，年复一年，鞋匠很快就成了
yuǎn jìn wén míng de dà shāng rén
远近闻名的大商人。

zài yí gè shèng dàn jié de wǎn shàng xié jiàng duì qī zi shuō zán men néng
在一个圣诞节的晚上，鞋匠对妻子说：“咱们能
guò shàng zhè me xìng fú de rì zi quán zhàng zhe nà wèi ēn rén wèi wǒ men zuò
过上这么幸福的日子，全仗着那位恩人为我们做
xié kě wǒ men lián tā zhǎng de shén me yàng dōu bù zhī dào shí zài tài guò yì
鞋，可我们连他长得什么样都不知道，实在太过意
bù qù le。” qī zi shuō shì a měi yí gè dǒng de gǎn ēn de rén dōu huì
不去了。”妻子说：“是啊，每一个懂得感恩的人都会
xiàng nǐ zhè yàng shuō de yú shì xié jiàng hé qī zi jué dìng áo yí gè tōng
像你这样说的。”于是，鞋匠和妻子决定熬一个通
xiǎo kàn yí kàn zhè wèi shén mì de ēn rén dào dǐ shì shéi
宵，看一看这位神秘的恩人到底是谁。

yè shēn shí qī zǐ qǔ lái là zhú jiāng gōng fáng zhào de tōng míng rán hòu
夜深时，妻子取来蜡烛将工房照得通明，然后
hé zhàng fu yì qǐ duǒ dào yí gè jiǎo luò lì jìng jìng de děng hòu zhe ēn rén
和丈夫一起躲到一个角落里，静静地等候着恩人
de dào lái méi duō jiǔ cóng mén wài zǒu jìn lái liǎng gè xiǎo rén er tā men
的到来。没多久，从门外走进来两个小人儿，他们
kàn jiàn zhuō shàng de pí zǐ biàn máng huó qǐ lái le
看见桌上的皮子，便忙活起来了。

bú shì féng jiù shì dīng hái shí bù shí qiāo chū yí zhèn zhèn qīng cuì de
不是缝，就是钉，还时不时敲出一阵阵清脆的
shēng xiǎng méi duō jiǔ yí shuāng zhān xīn de xié zǐ jiù zuò hǎo le děng liǎng
声响。没多久，一双崭新的鞋子就做好了。等两
gè xiǎo rén er zǒu hòu xié jiāng hé qī zǐ gǎn jīn chū lái chá kàn nà xié zǐ
个小人儿走后，鞋匠和妻子赶紧出来查看，那鞋子
bù jīn jiē shí ér qiè piào liang kàn de tā men mù dèng kǒu dǎo
不仅结实而且漂亮，看得他们目瞪口呆。

dì èr tiān yì zǎo xié jiāng duì qī zǐ shuō liǎng wèi ēn rén wèi wǒ
第二天一早，鞋匠对妻子说：“两位恩人为我
men zuò le nà me duō xié zǐ jǐ què guāng zhe shēn zi méi yī fu chuān tài méi
们做了那么多鞋，自己却光着身子没衣服穿，太没
dào lǐ le wǒ men hé bù gěi tā men zuò yí tào xiàng yàng de yī fu ne
道理了。我们何不给他们做一套像样的衣服呢？”
tīng le xié jiāng de huà qī zǐ jiē zhe shuō bù jīn rú cǐ wǒ men hái
听了鞋匠的话，妻子接着说：“不仅如此，我们还
yīng dǒng de zhī zú cháng lè de dào lǐ
应懂得知足常乐的道理，
bú yào zài má fan tā men tiān tiān wèi
不要再麻烦他们天天为
wǒ men zuò xié le xié jiāng tīng le
我们做鞋了。”鞋匠听了，
diǎn le diǎn tóu biàn wèi liǎng gè xiǎo
点了点头，便为两个小
rén er zuò qǐ le mào zi yī fu
人儿做起了帽子、衣服、

wǎ zi děng
袜子等。

zuò wán hòu tā yòu yòng gǎn ēn de yǔ qì gěi liǎng gè xiǎo rén er xiě le
做完后，他又用感恩的语气给两个小人儿写了
fēng xìn xìn shàng shì zhè me shuō de xiè xiè nǐ men wǒ kě jīng de ēn rén
封信，信上是这么说的：“谢谢你们，我可敬的恩人，
méi yǒu nǐ men de xīn qín láo zuò nǎ yǒu wǒ de xìng fú shēng huó yuàn rén cí
没有你们的辛勤劳作，哪有我的幸福生活？愿仁慈
de zhǔ bǎo yòu nǐ men yǒng yuǎn kuài lè rú jīn wǒ yǐ jīng yǒng yǒu le shù bù
的主保佑你们永远快乐！如今，我已经拥有了数不
jīn de cái fù nǐ men zài yě bú yòng wèi wǒ men zuò shén me le nà yàng zhǐ
尽的财富，你们再也不用为我们做什么了，那样只
huì ràng wǒ men shēng huó zài bù ān zhōng
会让我们生活在不安中。”

dàng tiān xié jiāng jiù bǎ liǎng tào xiǎo qiǎo de pí zhuāng hé shū xìn fàng zài le
当天，鞋匠就把两套小巧的皮装和书信放在了
gōng fāng lì wǎn shàng liǎng gè xiǎo rén er rú qī ér zhì fā xiàn le zhuō shàng
工房里。晚上，两个小人儿如期而至，发现了桌上
liǎng tào jīng qiǎo de yī fu tā men kāi xīn jí le chuān zhe yī fu yòu bèng yòu
两套精巧的衣服。他们开心极了，穿着衣服又蹦又
tiào dāng tā men kàn wán xié jiāng xiě de nà fēng shū xìn hòu xīn lǐ gèng jiā kuài
跳。当他们看完鞋匠写的那封书信后，心里更加快
lè le
乐了。

zuì hòu liǎng gè xiǎo rén er
最后，两个小人儿
xīn wèi de diǎn diǎn tóu kāi xīn de
欣慰地点点头，开心地
lí kāi le
离开了。

巫婆的面包屋

sēn lín páng zhù zhe xiōng mèi liǎ tā men ài dào sēn lín lǐ wán cháng cháng
森林旁住着兄妹俩，他们爱到森林里玩，常常
hěn wǎn cái huí jiā
很晚才回家。

yì tiān xiōng mèi liǎ yòu qù le sēn lín gē ge bǎ suí shēn dài de
一天，兄妹俩又去了森林。哥哥把随身带的
miàn bāo sī suì rēng zài lù shàng zuò biāo jì kě shì xiǎo niǎo bǎ miàn bāo xiè
面包撕碎，扔在路上做标记。可是小鸟把面包屑
quán gěi chī le yīn wèi huí jiā de lù shàng zhǎo bu dào miàn bāo xiè xiōng mèi
全给吃了。因为回家的路上找不到面包屑，兄妹
liǎ mí lù le tā men zài sēn lín lǐ luàn zhuàn zǒu dào tiān liàng hái shì zhǎo
俩迷路了。他们在森林里乱转，走到天亮还是找
bu dào fāng xiàng
不到方向。

hā ha liǎng gè xiǎo jiā伙 dǎn gǎn lái yóu chī wǒ de miàn bāo
“哈哈，两个小家伙，胆敢来偷吃我的面包。”

lǎo wū pó yǎ zhe sāng zi shuō tā bǎ gē ge guān jìn tiě wū zi lǐ měi
老巫婆哑着嗓子说。她把哥哥关进铁屋子里，每
tiān gěi tā chī hǎo dōng xī xiǎng bǎ gē ge yǎng pàng le zhǔ zhe chī
天给他吃好东西，想把哥哥养胖了煮着吃。

lǎo wū pó ràng mèi mei zuò tā de nǚ pú mèi mei gàn wán suǒ yǒu de
老巫婆让妹妹做她的女仆。妹妹干完所有的
jiā wù huó hòu cái néng shuì jiào měi gé yì zhōu lǎo wū pó dōu yào mìng lìng
家务活后才能睡觉。每隔一周，老巫婆都要命令

gē ge cóng tiě wū zǐ lǐ shēn chū shǒu lái kàn tā shì bu shì zhǎng pàng
哥哥从铁屋子里伸出手来，看他是不是长胖
le cōng míng de gē ge měi cì dōu dì gěi tā yì gēn mù chái lǎo
了。聪明的哥哥每次都递给她一根木柴。老
wū pó de yǎn jīng bù hǎo zhǐ dāng shì gē ge yuè zhǎng yuè shòu le
巫婆的眼睛不好，只当是哥哥越长越瘦了。

yì zhuǎn yǎn sì gè yuè guò qù le lǎo wū pó jué dìng bù guǎn gē
一转眼四个月过去了，老巫婆决定不管哥
ge yǒu duō shòu gān cuī bǎ tā áo tāng hē le shěng de měi tiān qù wèi
哥有多瘦，干脆把他熬汤喝了，省得每天去喂
tā tā dà shēng mìng lìng mèi mei tiāo shuǐ shāo chái mèi mei jiǎ zhuāng shùn
他。她大声命令妹妹挑水烧柴。妹妹假装顺
cóng zhào bàn děng lú huǒ shāo wǎng de shí hòu lǎo wū pó mìng lìng mèi mei
从照办，等炉火烧旺的时候，老巫婆命令妹妹
kàn kan lú huǒ shāo de zěn me yàng le mèi mei jī zhì de shuō lú
看看炉火烧得怎么样了。妹妹机智地说：“炉
huǒ shāo de tǐng wǎng ya bú xìn nǐ qù qiáo yì qiáo lǎo wū pó bù
火烧得挺旺呀，不信你去瞧一瞧！”老巫婆不
xiāng xìn bǎ tóu shēn jìn lú huǒ mén mèi mei chèn jī duì zhe tā pì gu
相信，把头伸进炉火门，妹妹趁机对着她屁股
shǐ jìn yì tī lǎo wū pó yì gè gēn tóu zāi jìn lú zǐ lǐ shāo sǐ
使劲一踢，老巫婆一个跟头栽进炉子里烧死
le mèi mei zǎ kāi tiě wū jiù chū le gē ge
了。妹妹砸开铁屋，救出了哥哥。

xiōng mèi liǎ yán zhe xiǎo hé zǒu zhǎo dào
兄妹俩沿着小河走，找到
le huí jiā de lù dàn yào dù guò yì tiáo
了回家的路，但要渡过一条
hé yì zhī bái tiān é qǐng tā men qí zài
河。一只白天鹅请他们骑在
tā de bèi shàng rán hòu yóu guò le hé xiōng
它的背上，然后游过了河。兄
mèi liǎ huān huān xǐ xǐ de huí le jiā
妹俩欢欢喜喜地回了家。

青蛙王子

zài hěn jiǔ hěn jiǔ yǐ qián yǒu yí gè guó wáng tā yǒu jǐ gè nǚ ér
在很久很久以前，有一个国王，他有几个女儿，
qí zhōng zuì piào liang de yào shù xiǎo nǚ ér
其中最漂亮的要数小女儿。

guó wáng shí fēn tiān ài xiǎo nǚ ér guó wáng de gōng diàn wài yǒu yí piàn
国王十分疼爱小女儿。国王的宫殿外有一片
sēn lín lǐ miàn de yí kē lǎo duàn shù xià hái yǒu yí gè cuī lǜ de shuǐ tán
森林，里面的一棵老榉树下还有一个翠绿的水潭。

měi dào tiān rè de shí hou xiǎo gōng zhǔ jiù huì lái zhè ge shuǐ tán biān
每到天热的时候，小公主就会来这个水潭边
pāo yì zhī jīn qiú zuò yóu xì dàn shì yǒu yì tiān jīn qiú què méi yǒu luò
抛一只金球做游戏。但是有一天，金球却没有落
dào gōng zhǔ de shǒu lǐ tā diào dào dì shàng gǔn jìn le shuǐ tán lǐ yí xià
到公主的手里，它掉到地上，滚进了水潭里，一下
zi jiù chén xià qu le xiǎo gōng zhǔ kū le qǐ lái shāng xīn jí le
子就沉下去了。小公主哭了起来，伤心极了。

zhè shí yí gè shēng yīn dà shēng shuō xiǎo gōng zhǔ bié kū le
这时，一个声音大声说：“小公主，别哭了。”

xiǎo gōng zhǔ sì chù zhāng wàng fā xiàn shuō huà de yuán lái shì yì zhī qīng
小公主四处张望，发现说话的原来是一只青
wā cǐ shí tā cóng shuǐ lǐ shēn chū le nà féi
蛙。此时，它从水里伸出了那肥
dū dū de dà nǎo dai à yuán lái shì nǐ
嘟嘟的大脑袋。“啊！原来是你
ya xiǎo gōng zhǔ duì qīng wā shuō wǒ xīn ài
呀。”小公主对青蛙说，“我心爱
de jīn qiú diào jìn shuǐ lǐ le
的金球掉进水里了。”

